

„מזור לפגוש אותך דווקא פה“ הוסיף פה... בחיך ביישני... מדוע? שאלתי... על מה דיברתי באותה הרצאה? על השלום, כמובן, השיבה.

סערה בכוס

מיץ מנוג

נסעתי לקאהיר כדי להתרשם מקבלת הפנים המצרית לנשיא יצחק נבון. בהזדמנות זו ביקשתי גם להיפגש עם ידידי בעיר. לקבל מידע על ההתפתחויות לעד כן הערכות מצב. להחליף דעות על הצפוי בעתיד. שילמתי בעד הטיסה 170 דולאר.

כאשר נודע לנשיא כי בין העיתונאים נמצא גם אחד שהוא חבר-כנסת, הורה ברוב אדיבותו לספח אותי לפמלייה הרישית. מית מבחינת הסיפורים - מבלי שאהיה כמובן, חבר בפמלייה עצמה. כך נהג, בר שעתו, גם מנחם בגין. כאשר ליוויתי אותו בביקורו הממלכתי הראשון במצרים. וכך היה. ביליתי את רוב זמני בקאהיר בפגישות - החל בידידי ובעמיתי אניס מצור, עורך אוקטובר, וכלה בבוטרוס בוטרוס-עאלי. שרהמדינה לענייני-חוק, שהואיל להקציב לי זמן ניכר, וגם עם כמה אנשים ששמו ידוע בישראל רק כי חוגים מצומצמים של יודע-ידבר, אך הם מייצגים את מיטב האינטלקט של המדינה - כמו אחמד בהא-אל-דין, היושב לרוב בכינויית. בהא-אל-דין היה ידיד של גמאל עבד-אל-נאצר ושל אנור אל-סאדאת, וי כתב להם מדי פעם נאומים. הוא הרשיע את העולם הערבי כאשר פירסם, אחרי מלחמת ששת-הימים, כמה מאמרים שי קראו לשלום עם ישראל. הכרתיו לפני שנים.

הזמנתי עליידי הנשיא לאירועים הממלכתיים, ובין השאר לסעודה הממלכת לכתית שערך בארמון שבין לנשיא מצרים. עברתי על פני שורת מקבלי-הפנים, שוחחתי כמה דקות עם הנשיא אל-סאדאת, עם ג'יהאן ועם הנשיא ורעייתו, ופגיתי לעבר השולחן שמיספרו היה רשום על כרטיס-הכניסה. מס' 23.

הסעודה נערכה בשני אולמות מקבילים מחוברים זה לזה. באחד ישבו הנבונים והסאדאטים, יחד עם חלק מפמלייתיהם, ובאולם השני ישבו המוזמנים האחרים. השני היה, כמובן, פחות „מכובד“, שם ישבו גם עורכי-העיתונים הישראלים. זה לא הפריע לי, אך הצטערתי במיקצת על כך שבשולחן שלי לא היו מצרים - המוזמנים המצריים פשוט לא הספיקו לכל השולחנות. התועלת העיקרית לסעודות כאלה היא ביצירת היכרות חדשות ובי שיחות עם שותפים מצריים לשולחן. הארוחה החלה, הזנתי את עיני בקישורי טים היפהפים שעל הקירות והתיקרה - מין תערובת עשירה של מוטיבים מצריים עתיקים וערביים - התחלתי במרק. לפתע ניגש אלי עימנואל גלוסקא, מזכרו הארשי של הנשיא, צעיר סימפאטי מאוד, בן לשושלת תימנית, וביקש אותי להילוות אליו. במבוכתמה קמתי, עברתי לאולם העיקרי, ושם הושיב אותי גלוסקא ליד שולחן שאליו הסבו מושל קאהיר ושני המיפשיטים והבריאות לשעבר. כך זכיתי בצלחת שניה של מרק דגים, (כל הארוחות היו על טהרת הדגים, מטעמי כשרות). גם בומה שביט ישב ליד שולחן זה. במשך כל הסעודה ניהלנו שיחה מעניינת על בעיות העיר קאהיר, על מלחמת-אוקטובר וקודמותיה (המושל היה מפקד הארמיה השניה במלחמה). התלוצצנו לא מעט. השותפים המצריים לשולחן היו ברובם לי חוש-הומור, הסעודה עברה בנועם רב. לאחר מכן, במלון, ניגש אלי עיתונאי ושאל: „מה יש לה להגיד על השערוריה שהייתה?“

„איוו שערוריה?“ שאלתי בתמימות. „ביגלל המקום שלך!“

ואז התברר לי הסיפור הבא, שכימעט לא ייאמן: כאשר ישב הנשיא נבון בני-קומו, ראה כי באולם העיקרי ישבים שני חברי-הכנסת האחרים שהשתתפו בביקור - חיים קורפו ומשה שחל - ושאל היכן אני. כשאמרתי לו כי מוקמתי באולם השני, ביקש להעבירני לאולם זה. עורכי-העיתונים, שישבו באולם השני, הכחינו בכך בעיני-הנץ שלהם. הדבר הס

החלק הלא-ידוע של משיכת כספים

מוסדות מלכתיים על-ידי המפד"ל

אירגון בעל שם דומה בארצות-הברית, הקשור לסיעת המרבינ-מאיר. האירגון הישראלי נשלט על-ידי קבוצה קטנה של אנשי המפד"ל, יוצאי סיעתו של יצחק רפאל לשעבר, שהקימו מעין אגודת-כספים בשם אחים נאמנים.

שליטי אגודה זו: צבי מירוני, בעבר סמנכ"ל מישרד-הסעד, שהודה על-ידי מנהיג למיפנה יוסף בורג ועבר לאגף-ההסברה במישרד ראש-הממשלה; יוליוס שטרנברג, הגר באלוף-שבות והנמנה על ראשי גוויאמונים; דויד גלאס, שהיה שהיה מראשי סיעת-רפאל ואחר-כך סיעת אבו-חצירא בירושלים, יחד עם צבי מירוני. חברי-הנהלה תל-אביביים של האגודה: חיים בסוק, ראש סיעת אבו-חצירא בתל-אביב וסגן ראש-העירייה; ראובן בן-דוד, שהיה ראש סיעת רפאל בתל-אביב; עורך-הדין יעקב צימנט, שהיה מראשי סיעת רפאל, ואחרים.

התרגיל הבסיסי היה פשוט. ישראל הצעיר הקים אגודה בשם בית מנוחה לזקנים גלמודים. בית-הזקנים-הגלמודים קיבל חינוך מיגרשים מעירות, בהשפעת המפד"ל. תחילה ברחוב העבודה בתל-אביב, אחר-כך ברחוב הרב קוק 31 בבני-ברק, ולבסוף כחמישה דונם בנחלת-יצחק. מיגרשים אלה שועבדו תמורת הלי וואות בסכומים של כ-60 מיליון לירות, שניתנו בעשר האחרון, ואשר ערכם כיום הוא כחצי מיליארד לירות. מרבית הכספים האלה נעלמו, וחקירת המישיטרת מכוונת, בין השאר, לברר מה קרה לכספים אלה.

ההלוואות ניתנו כולן על-ידי גוף לא-רשמי, הקרוי אגודת זיכרון טויב, והרשר מה על שם הרב יעקב גלינסקי מבני-ברק ועל שם אליעזר טויב, זהו קרוב של ספר-הדולרים „איצ'לה הגדול“ (צוויגני בויס). כמחצית ההלוואות ניתנו בדולרים. כאשר חקרו השוטרים את טויב מהיכן הכספים שהילוה לבתי-הזקנים, הצביע על קרובה ישראל, ממשפחת אשתו הראשונה שנפטרה, שהודישה לו כסף רב. הוא אמר שהוא מחזיק דרך קבע שני מיליון דולר בכסף.

נסיעות

בכל העולם

עיקר מאמצי המישיטרה באו לגלות לאן נעלמו הכספים. בחקירתם של

עורך-דין בסוק חצי מיליון - בתנאי...

ארבע פעמים חקרו שוטרי הבכירים של ראש-מיחלק חקירות-הונאה, בנימין זיגל, את עורך-הדין מרדכי סלור, ופעמים רבות חקרו את המעורבים האחרים בפרשה.

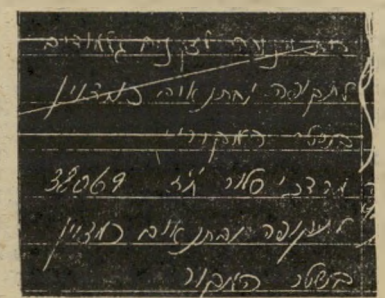
נושא החקירה: העברת מאות מיליונים מתקציבי המדינה לקופות נסתרות. בדרי כים ובשיטות שרק זעיר-פה זעיר-שם נכתב עליהן בשבועון זה. אף לא מלה אחת על העברות אלה נכתבה או נאמרה בכלי-התיקשות האחרים. גיבורה הראשי של הפרשה, צבי מירוני, פקיד בכיר במישרד ראש-הממשלה, שוהה בציריך מזה שבועות, ולכן אין המישיטרה יכולה להרחיב את החקירה. גיבור אחר, סגן-ראש-עיריית תל-אביב, עורך-הדין חיים בסוק, שכבר נחקר במישיטרה, ממתין לחקירה נוספת. המימצאים שהצטברו עד כה מראים כי מאחורי השיי

האשכנזים של

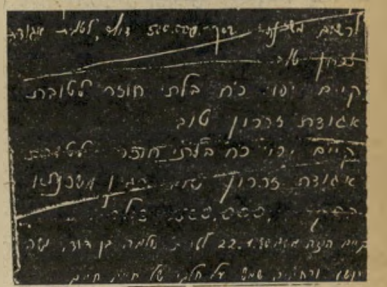
אבו-חצירא

חוקרי המישיטרה בודקים עתה אם זהות זו בתפקידים אינה נוגדת את החוק. אחרי שהאגודה קיבלה את המיגרש בנחלת-יצחק, מכרה חלק ממנו לכמה קבלנים תמורת סכומים גדולים. ונשארה כשבידיה שני דונם. על מכירה זו נעשו הסכמים כספיים בסכומים גדולים. בניגום תובע עתה פרקליט הקבלנים, מיכאל כספי, את האגודה בסכום של 12.5 מיליון לירות. התביעה היא גם נגד מירוני, על העריכויות שנתנה האגודה לקבלנים, שרכשו את המיגרש.

עורכי-הדין בסוק וסלור התבררו כי חלק נכבד מן הכספים הוצא על נסיעות לחו"ל. האגודה טיפלה בנסיעות נפל למיניהם לקבל ירושות וצוואות מעשירים בחו"ל. בתירוק המפוקפק הזה נסעו כל המקרי

רישום בטאבו: בית הזקנים לתקופה ובתנאים כמציין...

רישום בטאבו: זיכרון טויב יפוי כוח, חוזה, משכנתא

טה של חליבת מישרדי הסעד והעבודה, בקנוניה של העברת מאות מיליונים למוסדות של סיעת אהרון אבו-חצירא בתל-אביב ובירושלים, פעלה שיטה אחרת, מתוחכמת הרבה יותר, של הברחת כספים מדרום-אפריקה, במסווה של תרומה ליישיטת תמורת הפרשת מעשר.

שני מיליון דולר בבנק

מרכז הפרשה עומדת אגודה בשם ישראל הצעיר, שהיתה שלושה של